

عنوان مقاله:

معناشناسی واژه قرآنی برکت و مشتقات آن و سیر تحول آن تا عصر نزول

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات تاریخی قرآن و حدیث، دوره 23، شماره 62 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

وحید صفا - حوزه علمیه امام حسین ع، تهران

خلاصه مقاله:

چکیده برکت یکی از مفاهیم اساسی در قرآن و عهدین به شمار می‌رود به طوری که در فرهنگ مسلمانان و سایر اهل کتاب حضور فعال و روشنی دارد؛ با این حال به دلیل احساس وضوح معنا، کمتر به عمق معنای آن پرداخته شده است. در این مقاله می‌کوشیم با استفاده از متدهای مختلف زبان‌شناسی تاریخی، همانند معناشناسی و ریشه‌شناسی تاریخی، معنای این واژه را از قدیمی‌ترین کاربرد آن در زبان موسوم به نوستراتیک باستان و آفروآسیایی پی جویی کرده و با استفاده از اطلاعات موجود در فرهنگ‌های زبان‌های سامی؛ همچون اکدی، عبری، آرامی، حبشی، سبئی و ... سیر تحول معنای این واژه را در زبان آفروآسیایی و سامی باستان تا دوره زبان عربی عصر نزول و کمی پس از آن دنبال کنیم و به فراخور درک معنای این واژه در بافت فرهنگی خود، به فهم دقیق‌تری نسبت به معنای این واژه و مشتقات آن در قرآن کریم دست یابیم.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه‌ها: تاریخ گذاری، زبان مصری، انتقال معنایی، ستاک، تبارک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1012743>

